

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena 25 gr.
egz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Rekopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

Ameryka i Niemcy na trybunie genewskiej

9 punktów programowych delegata amerykańskiego

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Genewa. 9. 2. (K) W drugim dniu dyskusji generalnej na międzynarodowej konferencji rozbrojeniowej zabrał dziś głos tymczasowy przywódca delegacji amerykańskiej.

AMBASADOR GIBSON.

Oświadczył on, że Stany Zjednoczone niczego nie zaniebają, aby doprowadzić do **pozytywnych wyników w dziedzinie ograniczenia i obniżenia zbrojeń**. Powinno się zapamiętać o drobnych interesach egoistycznych, aby wspólnie wyteńczyć wszelkie siły celem osiągnięcia potężnego dzieła. Obecne wydatki na uzbrojenie Stany Zjednoczone uważają za **zupełnie niepotrzebne i bezcelowe**. Nikt nie może zaprzeczyć, że te zbrojenia nie są następstwem, lecz **pryczyną obecnej niepewności politycznej**. Nikt też nie może zaprzeczyć, że prowadzą

do ruiny gospodarczej i poważnie zagrażają pokojowi światowemu.

Dalsze trwanie takiego stanu uważałby naród amerykański za niedołęstwo ze strony mężów stanu. Minęły bowiem już te czasy, kiedy narody świata ze spokojem patrzyły na podobne niedołęstwa. Wyścig zbrojeń i sojusze wojskowe, od stuleci praktykowane w Europie **nie zabezpieczały pokoju, lecz przeciwnie prowadziły do wojen**.

System układów przeciwwojennych reguluje potrzebę zbrojeń do stopnia, jaki wymaga utrzymanie porządku i spokoju wewnętrznego oraz obrona granic państwa. Gibson oświadcza, że Ameryka przyjęła do wiadomości propozycje Tardieu i sir John Simona z jak największym zainteresowaniem. Sama nie wysuwa **żadnego nowego planu**, obejmującego wszystkie dziedziny kwestji rozbrojenia, zajmuje jednak stanowisko, dające się streścić w 9 punktach następujących:

- 1) Ustalenie projektu konwencji, tworzącego praktyczną podstawę dalszej dyskusji, uwzględniając oczywiście dalsze wnioski;
- 2) przedłużenie istniejących układów morskich, z przystąpieniem do nich Francji i Włoch;
- 3) proporcjonalne obniżenie tonnażu, ustalonego w układach morskich, o ile wszyscy kontrahenci układu waszyngtońskiego przystąpią do układu londyńskiego;
- 4) zniesienie łodzi podwodnych jako narzędzia wojny;
- 5) możliwie najskuteczniejsze zabezpieczenie ludności cywilnej przed atakami powietrznymi;
- 6) wydanie zakazu posługiwania się gazami trującymi i bakteriami;
- 7) ograniczenie armii lądowej do stanu niezbędnego do utrzymania porządku w kraju i zabezpieczenia granic państwa;
- 8) ograniczenie używania czołgów i ciężkiej artylerji ruchomej i
- 9) ograniczenie wydatków na materiały wojenne, aby ilość nie została zastąpiona jakoś bronią.

W zakończeniu Gibson oświadczył, że **najpewniejszym zabezpieczeniem jest dobra wola**

sąsiadów. Mowa delegata amerykańskiego nagrodzona została entuzjastycznymi oklaskami.

Z kolei zabrał głos delegat niemiecki

KANCLERZ DR BRUENING.

Stwierdził on na wstępie, że konferencja rozbrojeniowa jest wydarzeniem o znaczeniu historycznym, na które od dawna z utęsknieniem oczekiwał naród niemiecki. Jeśli się jej nie uda zrealizować postanowień teraz, gdy obecna generacja zachowuje w żywej pamięci **katastrofę wojny światowej, to trudno będzie przyszłej generacji przeszkodzić wojnom**. Kanclerz podkreślił, że pierwszym warunkiem powodzenia tej konferencji jest **dobra wola jej uczestników**. Naród niemiecki, za którego politykę jest mówca odpowiedzialny, jest gotów do współpracy nad zadaniami, jakie ma konferencja do spełnienia. Rząd i naród niemiecki domagają się po własnym rozbrojeniu (?) rozbrojenia ogólnego na zasadzie **pełnego równouprawnienia i równe go bezpieczeństwa dla wszystkich narodów**. Delegacja niemiecka nie może jednak uznać projektu konwencji, opracowanego przez przygotowaną komisję rozbrojeniową, gdyż **nie odpowiada on dzisiejszym wymogom**. Projekt ten ma mnóstwo luk i przemilcza wiele zasadniczych kwestji. Delegacja niemiecka zastrzega sobie prawo przedłożenia w odpowiednim czasie **własnych projektów, które uzupełnią istniejące braki**. Projekty te wskażą sposoby dojścia

do skutecznego obniżenia zbrojeń, przy uwzględnieniu paktów, potępiających wojnę i dotyczyć będą zakazu posługiwania się bronią czysto zającą.

W zakończeniu oświadczył Bruening, że Niemcy są równouprawnionym i mającym równe obowiązki członkiem Ligi Narodów i w tym charakterze wystąpią za **ogólnym rozbrojeniem rozbrojeniem nie podstępem, lecz w równym stopniu, traktującym wszystkie państwa**. Do tego celu będą Niemcy dążyły solidarnie i wytrwale.

Brüning opuścił Genewę

Genewa. 9. 2. (K) Kanclerz dr. Bruening wyjechał dziś wieczorem do Berlina. Przed wyjazdem przyjął Bruening przedstawicieli prasy zagranicznej. Wyraził on nadzieję, że konferencja rozbrojeniowa doprowadzi do osiągnięcia rezultatu pozytywnego, o ile nie braknie dobrej woli i jeżeli nacisk opinii publicznej pozostanie w dalszym ciągu tak silny, jak dotychczas. Bruening sądzi, że nadeszła chwila, w której cała ludzkość stawia te same żądania, dodając, iż ma na myśli **rozbrojenie i długi polityczne**. Z dotychczasowych doświadczeń będą odpowiedzialni mężowie stanu musieli ponieść konsekwencje. W zakończeniu oświadczył Bruening, że **jeśli dalej pójdzie tak, jak od dwóch lat, to w przyszłości czekają ludzkość same wojny**.

Ukonstytuowanie się komisji politycznej

Genewa. 9. 2. (K) Na dzisiejszym posiedzeniu plenarnym głównej komisji politycznej, w której reprezentowane są wszystkie delegacje na konferencję rozbrojeniową, dokonano wyboru przewodniczącego. Przewodniczącym wybrany został prezydent konferencji rozbrojeniowej Henderson, a jego zastępcą delegat grecki Politis.

Banda pogromczyków niemieckich uwolniona!

(Telefonem od naszego korespondenta)

Berlin. 9. 2. (Sch) W drugim procesie o zaburzenia antysemityczne na Kurfuerstendamm zapadł dziś przed sądem krajowym wyrok następujący: Przywódca oddziałów szturmowych okręgu berlińskiego hr. Helldorf, jego szef sztabu Ernst i 20 oskarżonych zostało uwolnionych od

zarzutu zakłócenia spokoju publicznego. Z dalszych 18 oskarżonych jeden został skazany na 6, a reszta na 4 miesiące więzienia. Poza tem Helldorf i Ernst skazani zostali po 100 marek kary za zniewagę publiczną.

Francuska rada ministrów

Paryż. 9. 2. (B) Dziś, w południe odbyło się posiedzenie rady ministrów pod przewodnictwem prezydenta Doumera. Premier Laval złożył na posiedzeniu sprawozdanie z przebiegu rokowań, prowadzonych między rządem francuskim a państwami zagranicznymi w kwestji reparacyjnej. Minister marynarki Dumont, który specjalnie przyjechał z Genewy, aby wziąć udział w posiedzeniu złożył sprawozdanie z działalności delegacji francuskiej na konferencji rozbrojeniowej.

Mussolini w Watykanie

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Rzym. 9. 2. (R) Dzienniki rzymskie donoszą, że we czwartek, 11 bm. Mussolini wraz z otoczeniem uda się do Watykanu, gdzie zostanie przyjęty przez papieża na audjencji.

Kowno 9. 2. (R) Na polecenie rządu litewskiego skonfiskowano wczoraj na Litwie 20 dzienników niemieckich za artykuły omawiające ostatnie wydarzenia w Kłajpedzie.

Bomba w postaci „żandarma“

Tak zwana Konferencja Rozbrojeniowa — „tak zwana“, bo celem jej nie jest żadne rozbrojenie, a tylko, w najlepszym razie, ograniczenie zbrojeń — rozpoczęła się pod możliwie najgorszymi i najfatalniejszymi auspicjami. Najgenialniejszy nawet satyryk nie mógłby wymyślić „stosowniejszego“ dla niej akompaniamentu, jak wymyśliło go samo życie w postaci niesłychanej w swoim cynizmie japońskiej agresji przeciwko Chinom. Całkiem słusznie za proponował jakiś dowiecipić genewski, ażeby na wielkim balu urządzonym z okazji otwarcia Konferencji Rozbrojeniowej dla panów de legatów i międzynarodowej prasy transmitować zapomocą radja huk armat i jęki zabijanych z Szanghaju... Byłby to w sam raz stosowny akompaniament dla nieszczęsnej i pożałowania godnej Konferencji Rozbrojeniowej...

Ale ponieważ nieszczęście idzie zawsze w parze, przeto na inaugurację tak zwanej Konferencji Rozbrojeniowej wybrali się akurat sympatyczni Litwini do Kłajpedy, skąd w sposób nietyle dyplomatyczny ile junacki przepędzili na cztery wiatry dyrektorai, będący wyrazem statutu autonomicznego Kłajpedy, i poprostu zagarnęli miasto i terytorjum.

Oto żalosna uwertura Konferencji — pozał się Boże — Rozbrojeniowej...

A oto, u samych początków konferencji, pękła wielka bomba i w dymie gęstych kadzideł rozchodzi się sensacyjna wieść o historycznej propozycji francuskiej. Francja proponuje nie mniej ni więcej, jak stworzenie armji międzynarodowej, któraby stała się do dyspozycji Ligi Narodów, jako jej organ wykonawczy. Dotychczasowe klauzule, mające znużyć się wierzgające państwa do zachowania pokoju, względnie do przedkładania swych pretensyj Lidze Narodów oraz do zastosowania się do zaleceń Ligi, okazały się zupełnie niewystarczającymi — nad artykułami 10 do 16 paktu Ligi przechodziły agresywne państwa z suwerenną wobec Ligi obojętnością do porządku dziennego, — wobec czego Francja przychodzi z projektem radykalnym, stanowczym, z projektem powołania do życia armji międzynarodowej, pozostającej pod rozkazami Ligi Narodów.

Słusznie! Cudownie! Jeśli się zwłaszcza jest pacyfistą, — a są jeszcze tacy niepoprawni i naiwni idealisci na świecie, — to powinno się zachwyty nad projektem francuskim wprost kłaniać. Wszak pacyfisci niczego innego nigdy nie chcieli i nie pragnęli, jak takiej Ligi Narodów, któraby nie była słabeuszem genewskim i pośmiewiskiem dla wszelkich militarystów, ale istotnie wielkim ponadpaństwowym organem, wyposażonym w międzynarodową suwerenność i silną władzę wykonawczą. Dlaczegoż więc projekt francuski spotkał się z takim chłodnym w Genewie przyjęciem? Chłodnym nietylko ze strony niemieckiej, — co byłoby oczywiście zrozumiałe, — ale także i ze strony Anglii, Włoch, Stanów Zjednoczonych itd. Nikt właściwie poza Francją nie jest francuskim projektem wniebowzięty. Nawet entuzjazm prasy polskiej, która francuskimi projektami entuzjazmuje się już ex officio, jest bardzo a bardzo minorowy. Dlaczego?

P. Paul-Boncour, szef delegacji francuskiej na konferencję rozbrojeniową, ogłosił w przededniu konferencji artykuł, w którym dał niejako oficjalną interpretację francuskiego projektu. Píše na wstępie tego artykułu dawny socjalista Paul-Boncour, że „problem organizacji pokoju międzynarodowego winien być rozwiązany analogicznie do metod, według których układają się stosunki zgodnego współżycia pomiędzy poszczególnymi obywatelami“. Jedną z najważniejszych zdobyczy cywilizacji jest ustanowienie sędziego i żandarma, który czuwa nad bezpieczeństwem i spokojem jednostek, pozwalając im rozbroić się“. Fran-

cuska koncepcja powszechnego pokoju przewidyje właśnie stworzenie „międzynarodowej siły militarnej“.

Szłoby więc o „międzynarodowego żandarma“. Doskonale. Dlaczego nie, Ale — projekt francuski dopuszcza istnienie armij państwowych, choć półgębkiem żąda ich redukcji. Tu właśnie leży zasadniczo fałszywy punkt francuskiego projektu. Byłby on doskonały, logiczny i... pacyfistyczny, gdyby statuował „międzynarodowego żandarma“ wśród rozbrojonej ludzkości. Wszakże sam Paul-Boncour mówi o żandarmie w granicach poszczególnego państwa, który czuwa nad bezpieczeństwem i spokojem jednostek, pozwalając im „rozbroić się“. Peczóż nam więc żandarm międzynarodowy, skoro mamy nadal utrzymywać armje narodowe? Cóżby za znaczenie miał żandarm w poszczególnym państwie, gdyby każdy obywatel nosił w kieszeni rewolwer? Wówczas żandarm byłby niepotrzebny, bo musiałby on staczać bitwy z poszczególnym obywatelem, zamiast tego obywatela poprostu bez oporu odprowadzić do więzienia. Wyobraźmy sobie tylko, co by to było, gdyby już teraz, kiedy to Japonja urządziła sobie marsz na Mandżurję, istniała armja międzynarodowa pod dowództwem Ligi Narodów. Przedewszystkiem trwałoby miesiacami, zanim zapadłaby decyzja Ligi; następnie poszczególne państwa, w którychby poszczególne oddziały armji międzynarodowej były stacjonowane a któreby sympatyzowały z Japonją, mogły dowolnie sabotować wysyłkę oddziałów na daleki Wschód. Wkońcu zmobilizowaliby z pewnością Japończycy w międzyczasie armje o dziesięć razy większą, niż cała armja Ligi Narodów. Japończycy są przecież wielkimi patriotami...

Koncepcja Francji jest na całej linii poroniona, choć naturalnie sama jej zasadnicza idea — użyczenia mocy wykonawczej decyzjom Ligi Narodów — jest, rozumie się, zupełnie słuszna.

Błędna jest tylko teza o możliwości równoczesnego istnienia żandarma międzynarodowego obok żandarmów państwowych, minimalnie zredukowanych. Niemcy podejrzewają Francję o to, że projektem swoim chciała w zarodku ubić wszelką myśl o poważniejszym ograniczeniu zbrojeń. Francja — zdaniem Niemiec — projektem swoim zmierza jedynie do stabilizacji „pokoju wersalskiego“, a nie pokoju — światowego. Teza niemiecka zmierza, ze swej strony, do równouprawnienia pod względem zbrojenia i rozbrojenia. Gdyby z poza tej tezy nie wyzierały tendencje rewizyjnej, rewizji, byłyby obiekty niepokojące, niepokojące niepokojone racji. Jak sprawy atoli dzisiaj stoją bronia się Niemcy przeciwko projektowi francuskiemu nie z uwagi na pokój światowy, ale na własne tendencje rewizjonistyczne. Inne wielkie państwa zachodnie nie wypowiedziały się jeszcze dokładnie o projekcie francuskim, naogół jednak, jak już wyżej wspomnieliśmy, zachowują się wobec niego chłodno, ażeby nie powiedzieć — wprost negatywnie. Żandarm międzynarodowy byłby tylko wówczas do przyjęcia, gdybyśmy się mogli pozbyć żandarmów narodowych.

Ale na to — na skasowanie żandarmów narodowych, tj. armij państwowych — wcale się nie zanosi. Od pacyfikacji świata jesteśmy dziś jeszcze dalej odsunięci, aniżeli kiedykolwiek powojnie światowej. Z czego naturalnie nie wynika tak chętnie przez wszelakich szowinistycznych militarystów głoszona teza o „bankructwie pacyfizmu“. Onegdaj pisała o „załamaniu pacyfizmu“ z wielką uciechą endecka „Gazeta Warszawska“. Ale z bankructwem ma się rzecz tak samo, jak z „bankructwem każdego wielkiego ideału ogólnoludzkiego. Z tego, że w praktyce dnia dzisiejszego ideał jest deptany, nie wynika bynajmniej jego „bankructwo“. Nie zbankrutowała wcale żydowska etyka sprawiedliwości, lub żydowska, a potem przez chrześcijaństwo przejęta etyka miłości bliźniego, choć sprawiedliwość i miłość bliźniego depcze się jeszcze ciągle na każdym kroku. Ideał nie bankrutuje, a tylko ludzkość zbyt powoli zdąża ku jego realizacji. Ideał ciągle świeci, jak gwiazda przewodnia ponad naszymi głowami — i nie wartoby żyć, gdyby tej gwiazdy nad nami nie było.

W. B.

Uniwersytet Jagielloński atakowany przez koła rządowe

Warszawa. 9. 2. Duże wrażenie w kołach politycznych i uniwersyteckich wywołało dość ostre wystąpienie zblizzonego do rządu „Dnia Polskiego“ przeciwko Uniwersytetowi Jagiellońskiemu. W piśmie tem pojawił się mianowicie następujący artykuł:

„Dnia 7 bm. odbyło się w Warszawie posiedzenie 60 profesorów i docentów, przedstawicieli wszystkich wyższych uczelni polskich z wyjątkiem Wszechnicy Jagiellońskiej. Na zebraniu tem omawiano projekt nowego ustroju szkolnictwa i uchwalono projekt ten popierać. Jak nas obecnie informują, absencja Uniwersytetu Jagiellońskiego pochodzi stąd że Senat akademicki tej uczelni pod wpływem pewnych osób czynników politycznych uznał projekt nowego ustroju za zły. To oczywiście wolno. Lecz senat Uniwersytetu Jagiellońskiego poszedł nieco dalej, mianowicie narzucił wszystkim swoim członkom zakaz indywidualnego zabierania głosu w sprawie naprawy szkolnictwa. Jest to wielkie novum w życiu nauki polskiej, które dotychczas nie miało precedensu, godne też to jest ze wszech miar podkreślenia. Nie podobna więc powstrzymać się od wyrażenia wielkiego zdziwienia, skąd podobne prądy gwałcenia przekonania osobistych zawitały pod prastare mury najstarszej w Polsce krzewicielki humanizmu, tem dziwniejsze, że prądy te przyszły od strony zwolenników „liberalizmu“, „demokracji“ i „ludowładztwa“.

Tyle warszawski „Dzień Polski“.

Sprawa ta odbiła się echem na dzisiejszem

posiedzeniu sejmowej komisji oświatowej. Poseł Kornecki (Kl. Nar.) zakomunikował w trakcie dyskusji, że na ręce posłów wpłynął memoriał Senatowi Uniwersytetu Jagiellońskiego w sprawie zamierzonej w projekcie rządowym reformy szkolnictwa, w szczególności szkolnictwa średniego. P. Kornecki proponuje odczytanie tego memoriału na Komisji, przed przystąpieniem do szczegółowej dyskusji, aby członkowie Komisji mieli na uwadze autorytatywny głos w tej mierze.

Przewodnicząca Komisji pos. Jaworska (BB) wypowiada się przeciwko wnioskowi p. Korneckiego, zaznaczając, że otrzymawszy memoriał, poleciła go powielić i dostarczyć wszystkim członkom Komisji.

Poseł Szyszko (BB) wypowiada się kategorycznie przeciwko odczytaniu tego memoriału, który jego zdaniem został wysunięty nietyle ze względów rzeczowych, ile z powodów politycznych. Mowca ostro atakuje Senat U. J. za zwołanie Zjazdu profesorów szkół wyższych, stojących na gruncie ideologii marsz. Pilsudskiego.

Na wystąpienie posła Szyszki chcieli zareagować posłowie Staniszkis (Klub Nar.) i Piotrowski (PPS), jednak przewodnicząca posłanka Jaworska nie udzieliła im głosu i poddała pod głosowanie wniosek posła Korneckiego. Wniosek poparło tylko 9 posłów, skutkiem czego upadł.

Nowa „bomba“ na posiedzeniu Sejmu

Rewelacje posła Sanojcy o posle Brodackim z Piasta

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 9.2. (Sin) Dziś w Sejmie toczyła się dyskusja nad budżetem min. rolnictwa. Przemawiał cały szereg posłów m. in. poseł Lechnicki (BB), który zarzucił posłowi Czerwertyńskiemu z Kl. Narod., że propaguje on dewaluację.

Poseł Rybarski (Kl. Nar.) w przemówieniu swem oświadczył m. in.: My drukowan'a pieniądze nie uważamy za sposób dostarczenia gotówki, to tylko panom takie myśli po głowach chodzą, stąd wasze insynuacje. Pieniądze są, przecież niedawno oficjalnie zestawienie wykazało, że pochowanych jest ponad 200 milionów dolarów poza obrotem, więc trzeba stworzyć takie warunki, by te wycofane pieniądze wróciły do obrotu, lecz panowie nie potrafią tego zrobić. P. Lechnicki mówił, że mój artykuł broniący Banku Polskiego i stałości waluty pochwała rząd Ja stwierdzam, że jeżeli chwale Bank Polski, to chwałę resztki niezależnych instytucyj. Gdyby Bank Polski miał takie swobodne prawa jak BGK, tobyśmy już dziś stałej waluty nie mieli. I teraz właśnie panowie z rządu występują z projektem powiększenia kredytów w Banku Polskim co jest drogą do podkopania waluty.

Mowcom odpowiada minister rolnictwa Jan Ła-Polczyński, poczem przystąpiono do budżetu min. reform rolnych. W chwili gdy refe-

rent tego budżetu poseł Sanojca (BB) zaczyna przemawiać, lewica opuszcza salę. Mówca polemizuje specjalnie z lewicą i odczytuje list jednego z posłów, stwierdzający że poseł ten brał pieniądze, a mianowicie kilka tysięcy dolarów za interwencję w kierunku umożliwienia sprzedaży ziemi wołyńskiej chłopom.. Poseł Sanojca oświadcza, że nie jest Żuławskim, żeby się kłopotować z podaniem nazwiska i przytacza nazwisko posła Brodackiego z Piasta. Oświadczenie to wywołuje wielkie wzburzenie na ławach BB. (Należy zaznaczyć, że te wyrazy oburzenia były nieco sztuczne, gdyż klub B. B. wiedział o tym liście jeszcze na kilka godzin przed posiedzeniem).

Posła Brodackiego w czasie odczytywania listu na sali nie było.

Chodzi tu o list, który kilku chłopów ze wsi Jachinowice, gm. Boreki, powiat Krzemieniec, dostarczyło klubowi BB. w sprawie parcelacji, której podjął się w majątku p. Zaleskich jeden z posłów. Mianowicie rozparcelowano 110 dzieł po 200 dolarów w 1925 roku. Minęło lat 7, a chłopci dotąd kontraktu nie mają. Upominają się więc o załatwienie sprawy u posła, któremu już zapłacili parę tysięcy dolarów. W odpowiedzi na list ten poseł Brodacki napisał co następuje:

Jak brzmi inkryminowany list pos. Brodackiego?

Tarnów, 10 II. 1931

Wpanie! Na list z 10 II odpowiadam, co następuje: Kupiliście od p. Zaleskich 110 dziesięcin po 200 dolarów za jedną dziesięcinę z tem, że wszelkie koszty Wy ponosicie. Prosiłście mnie, ażebym zajął się wystaraniem w Urzędzie Ziemijskim zezwolenia na parcelację i zezwolenia na kupce, zarządzeniem kupcy i zatwierdzeniem tychże przez starszego notariusza. Zgodziłem się na to pod warunkiem, że zapłacicie za to po 40 dolarów od jednej dziesięciny za kosztu. Nic Was zatem nie obchodzi i nie mam obowiązku składać wam rachunku, gdzie i co wydałem, byleście tylko po złożeniu 40 dolarów z jednej dziesięciny mieli kupce zatwierdzoną przez starszego notariusza. Na poczet kosztów zgodnie na 40 dolarów z jednej dziesięciny ustalonych zapłaciliście 2453 dolarów, a zatem zaledwie po 11 dolarów z dziesięciny, więc musicie jeszcze dopłacić 25 dolarów. Z powodu braku gotówki nie mogliście przystąpić do kupcy i trzeba było drugi raz starać się o zezwolenie, względnie o prolongowanie zezwolenia. Sami dobrowolnie ofiarowaliście mi dodatkowo 500 dolarów, ażebym wystarał się o prolongatę, co też uczyniłem. Na Wasze prośby zgodziłem się przeprowadzić sprawę w Urzędzie Ziemijskim. Ze względu na kryzys ciężkie czasy, chcąc skończyć z tą sprawą, da-

łem wam rachunek bardzo korzystny dla Was, bo według tego rachunku kosztu wynoszą najwyżej 25 dolarów. Możecie każdej chwili wnieść skargę, ja również po otrzymaniu Waszej skargi to uczynię, niech sąd rozstrzygnie, kto z nas ma słuszość. Jeżeli natomiast chcecie ugodowo sprawę załatwić, to dopłaćcie mi 600 dolarów, bo tyle mi się wedle rachunku należy. Ponieważ potrzebuję gotówki, to jeżeli zaraz zapłacicie mi, to dobrowolnie opuszczę 300 dolarów tak, że za zupełne wykonanie naszej umowy zapłacilibyście tylko 200 dolarów dla mnie z tem, że ani Wy, ani ja nie będziemy mieli żadnych pretensyj. (—) Brodacki.

Po odczytaniu tego listu powstała wielka wrzawa na ławach BB. Padają okrzyki: Obrońca chłopów!, kanalia!, ładny sędzia!, chłopski łupiskóra!

Ogólnie przypuszczają, że poseł Brodacki złoży jutro wyjaśnienie. Niezależnie od tego marszałek Sejmu ma zamiar powiadomić o tem ministra sprawiedliwości.

Jak się dowiadyuje, list ten nadszedł do jednego z posłów ukraińskich w BB., a mianowicie do posła Skrzypnika.

Szczegółowa dyskusja nad ustawą szkolną

Poprawki Koła Żydowskiego

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 9. 2. (Sin) Dziś odbyło się posiedzenie sejmowej komisji oświatowej. Poseł Sommerstein (K. Z.) proponuje podział szkół na szkoły państwowe tj. utrzymywane wyłącznie przez państwo, publiczne tj. utrzymywane przez państwo i samorządy terytorjalne lub gospodarce i na szkoły niepaństwowe i prywatne, wywodząc, że, wedle konstytucyj mniej szości narodowe i wyznaniowe mają prawo prowadzenia szkół, do których utrzymywania państwo musi się przyczynić. W zrozumieniu konstytucji mają to być szkoły publiczne, a nie prywatne. To samo stanowisko podziela pos. Wetykanowicz (kl. ukr.). Przy traktowaniu art. 2 normującego pełnomocnictwa ministra, poseł

Sommerstein proponował, by czas i wania nauki w poszczególnych typach i stopniach szkół określić w samej ustawie a nie zostawiać tego ingerencji ministra. Mowca proponuje poprawkę, że język wykładowy w szkołach publicznych czy prywatnych nie będzie przeszkodą do przechodzenia młodzieży z szkół jednego typu do drugiego, z stopni niższych do wyższych.

W odpowiedzi na poprawki posła Sommersteina wicemin. oświaty Pieracki oświadcza, że ustawa niniejsza normuje ramy ustroju szkolnictwa dla ogółu, a sprawy mniejszości narodowych określają odrębne ustawy.

ZAWIADOMIENIE

Po gruntownym remoncie została
KAWIARNIA Wassermann
w Krakowie, przy ul. Miodowej 9, l. p.
ponownie otwarta i prowadzona będzie nadal pod starym zarządem.

Rzęsiste oświetlenie! Wentylacja! Sale i Gabinet do gry. Specjalność: Śniadania wiedeńskie z 1. Pierwszorzędne bilardy Seiferta: z 1:30 godzina. O liczne odwiedziny uprasza
ZARZĄD.

Dalszy wzrost bezrobocia

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 9. 2. (Sin) Według danych Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy liczba bezrobotnych zarejestrowanych na obszarze całej Polski w dniu 6 bm. wynosiła 332.512, co w porównaniu z zeszłym tygodniem stanowi wzrost o 6.730 osób.

Nowy memoriał ukraiński w Genewie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 9. 2. (Sin) Do sekretarjatu Ligi Narodów wpłynął memoriał ukraiński w sprawie kolonizacji wojska na Kresach. Memoriał ten uznano jako pilny.

—o8o—

Dwa groźne pożary w Niemczech

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Berlin 9. 2. (Sch) W fabryce wyrobów drzewnych w Swinemünde wybuchł dziś nad ranem pożar, który przy silnej wichurze szybko przybrał wielkie rozmiary. Spaliły się trzy wielkie hale fabryczne wraz z całym urządzeniem. Straty obliczają na okrągło milion marek.

Królewiec 9. 2. (R) W Gutstadt, koło Królewca spłonął doszczętnie stary ratusz, wybudowany w roku 1731. Pastwą ognia padły także wszelkie akta i dokumenty. Ponieważ akcja ratunkowa była bardzo utrudniona z powodu silnego mrozu, spaliły się także trzy sąsiednie budynki mieszkalne.

Hydroplan należący do „M 2“ wydobyty z wody

Londyn 9. 2. (L) Podjęta z okazji korzystnych warunków atmosferycznych akcja, zmierzająca do wydobycia zatoniętej angielskiej łodzi podwodnej „M 2“ została uwieńczona pewnym sukcesem. Nurkom udało się dotrzeć do łodzi i uwolnić przymocowany do niej wodno-płatowiec, który następnie wydobyty został na powierzchnię wody. Jeśli zezwola warunki atmosferyczne, będą dalej prowadzone prace nad wydobyciem całej łodzi.

Olbryzi cyklon spustoszył wyspę Reunion

Paryż. 9. 2. PAT. Wiadomości, nadchodzące z wyspy francuskiej Reunion, położonej na Oceanie Indyjskim na wschodzie Afryki, wskazują na olbrzymie rozmiary skutków cyklonu. Stolica wyspy, miasto St. Denis zostało doszczętnie zrujnowane. Mieszkańcy szukali schronienia w szkołach, kościołach oraz na pokładach parowców. W St. Paul runęło szereg domów. Liczba ofiar jest znaczna. W sąsiednich dwu miejscowościach szkody są również wielkie. W miejscowości Trois Bassins rozpoznano 20 trupów. Wszystkie domy uległy zniszczeniu. Wskutek przerwania komunikacji z licznymi punktami wyspy zachodzi obawa, że liczba ofiar jest jeszcze większa.

Tym P. T. prenumeratom, którzy nie wyrównają bezwzględnie zaległości, wstrzymamy z dniem 12 b. m. wysyłkę naszego pisma.

— Z ORGANIZACJI SJOŃSKIEJ. Uprasza się wszystkich członków Egzekutywy i Rady Centralnej o przybycie na dzisiejszy wieczór pożegnania urządzony z okazji wyjazdu naszego gościa. dyr. Jaffego (zob. komunikat w „Kronice“).

DZIAŁ GOSPODARCZY

Amerykańskie plany kredytowe, a kurs dolara

W prasie europejskiej pojawiają się w związku z projektami kredytowymi Ameryki dość często wiadomości, które wywołują wśród publiczności nie poinformowanej dostatecznie o zupełnie odmiennych niż w Europie warunkach finansowych Ameryki wrażenie, jakoby groziło dolarowi załamanie się kursu, podobnie jak się to stało z funtem szterlingiem. Otóż sprawę tę wyjaśnia interesująca korespondencja „Hamburger Nachrichten“ z Nowego Jorku. Czytamy tam:

Świat cały z wielkim napięciem, śledzi nową politykę kredytową Stanów Zjednoczonych. Jak wiadomo, Kongres i Senat z inicjatywy prezydenta Hoovera powołały do życia nową instytucję kredytową pn. Reconstruction Finance Corporation z kapitałem w wysokości 2 miliardów dolarów. Prezydent Hoover zapowiedział ją już w swym orędziu z 7 października 1931, powołując się na doskonałe rezultaty stworzonej w swoim czasie War Finance Corporation. Towarzystwo to w 1919 r. udzieliło kredytów w wysokości 700 milionów dolarów, zaś po zlikwidowaniu nie tylko zwróciło cały kapitał, lecz przysporzyło także Skarbowi czysty zysk w wysokości 65 milionów dolarów. Okazało się iż korporacja ta w wysokiej mierze przyczyniła się do poprawy sytuacji gospodarczej. Sama pewność bowiem osiągnięcia w razie potrzeby kredytu przywróciła w wysokim stopniu zaufanie.

Nowo stworzona Reconstruction Finance Corporation ma być całkowicie wzorowana na tamtej. Skarb włożył w nią 500 milionów dolarów. Droga pożyczki zaś ma być zdobyta suma 1,500 milionów dolarów. Zadaniem tej instytucji zaś będzie udzielanie kredytów bankom, towarzystwom kolejowym i przemysłowym oraz rolnictwu. Nie ulega wątpliwości, że gospodarstwo amerykańskie silnie podupadło, a cała krowość przeżyła ciężki kryzys deflacyjny. Dlatego też Reconstruction Finance Corporation nie należy bynajmniej uważać za niebezpieczeństwo inflacyjne. Jest bowiem rzeczą dowiedzioną, że żadne inne państwo banków tak długo nie pozostawiło ich losowi, co Ameryka. We Francji, Niemczech, a nawet w biednej Austrii

państwo pomagało bankom w nadzwyczajnej mierze. Niebezpieczeństwo groziłoby natomiast amerykańskiej sytuacji walutowej, gdyby finansowanie Reconstruction Finance Corporation odbywało się za pośrednictwem Systemu Federalnego. Według dotychczasowych wiadomości oficjalnych narazie nie ma jednak jeszcze powodu obawiania się, by tą drogą miała rozpocząć się inflacja.

Do zaniżenia świata finansowego przyczyniła się niezawodnie wysokość kapitału Reconstruction Finance Corporation. Po doświadczeniach jednak ze wspomnianą na wstępie War Finance Corporation przypuszczać należy, iż zdecydowano się na tak wysoki kapitał jedynie w celu zabezpieczenia nowemu towarzystwu możliwości zaspokojenia wszystkich zapotrzebowań. Nie istnieje wszak zamiar wtłoczenia w gospodarstwo odrazu całego kapitału w wysokości 2 miliardów. Zamianowanie wreszcie generała Dawesa prezesem nowej instytucji uważać należy za rękojmię, że nie będą przedsięwzięte żadne ryzykowne eksperymenty. Co wreszcie tyczy się zapowiedzianego stania pieniądza, to jest rzeczą zrozumiałą, że wobec koniecznych z powodu olbrzymiego deficytu budżetowego nowych emisji państwowych, rynek pieniędzy musi być upłyniony. Jest to zupełnie słuszną polityką Banków Federalnych, jednakoż tylko o ile ich wpływ utrzymuje się w ciasnych granicach.

Zaznaczyć w końcu należy, iż silna reakcja kursów wekslowych na pogłoski o amerykańskich zamiarach inflacyjnych tłumaczy się zapewne tem, iż pojęcie „inflacji“ posiada w Europie przysmak, ineznany po tamtej stronie Oceanu. W Europie bowiem ma się zaraz na myśli deprecjację waluty, natomiast w Ameryce pojmuje się pod „inflacją“ zmniejszoną siłę nabywczą dolara w złocie. O jakimkolwiek zaś zagrożeniu złotej walucie w Ameryce nie ma mowy. Stany Zjednoczone bowiem posiadają jeszcze wciąż o 1 miliard dolarów więcej złota, niż potrzebne jest obecnie na rozszerzenie kredytu. Nawet wycofanie wszystkich francuskich aktywów z Nowego Jorku nie oznaczałoby bynajmniej niebezpieczeństwa dla dolara.

Pierwsza giełda włókiennicza

Na skutek zabiegów związków przemysłu włókienniczego Wielkiej Brytanji, utworzona została ostatnio w Londynie giełda włókiennicza. Głównym zadaniem tej jedynej w swoim rodzaju organizacji, będzie dążenie do bezpośredniego zetknięcia Kupców, pośredników, fabrykantów i agentów z Anglii i krajów zamorskich. Na tej podstawie ma być oparty olbrzymi aparat źródeł zbytu oraz umożliwienie członkom giełdy urządzania stałych lub czasowych wystaw swych produktów. Zakres działania giełdy włókienniczej obejmować ma nie tylko przemysł włókienniczy angielski, ale i pomimo obecnych tendencji w handlu międzynarodowym, dążyć do zacieśnienia stosunków z temi krajami, których artykuły włókiennicze znalazły już prawo obywatelstwa na rynku angielskim pod względem jakości i cen, lub też które nie są wyrabiane w Anglii.

Powstanie giełdy włókienniczej w Anglii posiadać może doniosłe znaczenie dla stosunków gospodarczych polsko-angielskich, gdyż umożliwi to eksporterom branży włókienniczej, łatwiejsze nawiązanie kontaktów z miarodajnymi czynnikami tej gałęzi gospodarstwa Wielkiej Brytanji bez zbędnego tracenia czasu, oraz uzyskanie obszernego materiału w sprawie źródeł zakupu i sprzedaży.

Inżynierowie-chemicy jako robotnicy

Przewlekły kryzys gospodarczy spowodował znaczne zmniejszenie stanu zatrudnienia wśród inżynierów. Związek Inżynierów Chemików R. P. zwrócił się do zarządu Związku Przemysłu Chemicznego z propozycją zatrudnienia inżynierów-chemików w fabrykach chemicznych, jako zwykłych robotników. Zarząd Związku Przemysłu Chemicznego, który specjalnie nad tą sprawą zastanawiał się na ostatnim swym posiedzeniu, doszedł do przekonania, że należy przyjąć z pomocą inżynierom-chemikom, znajdującym się bez pracy, jednak nie można uogólnić zasad zatrudnienia ich w

charakterze zwykłych robotników. Niektóre przedsiębiorstwa, produkujące według własnych metod, wymagających ścisłej poufności, nie będą mogły zatrudnić nowych inżynierów-chemików, z uwagi na to, iż pracownik taki po pewnym czasie mógłby przenieść się do firmy konkurencyjnej i ujawnić tam zdobyte doświadczenie. To też Zarząd Związku Przemysłu Chemicznego postanowił nie wydawać bezwzględnie zalecenia wszystkim zrzeszonym przedsiębiorstwom przyjmowania bezrobotnych inżynierów-chemików w charakterze robotników, ale wskazać poszczególnym fabrykom chemicznym na konieczność przyjęcia z pomocą bezrobotnym inżynierom-chemikom, pozostawiając tę kwestję do indywidualnego rozstrzygnięcia w każdym konkretnym wypadku.

Okazje do handlu z zagranicą

Poważna firma amerykańska pragnie importować z Polski sztuczne nawozy, skóry glicerynę, groch, fasolę, miód i wosk pszczoły. Specjalnością tej firmy jest handel solami potasowymi, w której to dziedzinie posiada rozległe stosunki handlowe. Polak zamieszkały w Austrii poszukuje interesantów dla sfinansowania następujących patentów, będących jego wynalazkami: 1) zabezpieczenie żarówek elektrycznych przed kradzieżą, 2) skrzynka na listy bez drzwiczek, 3) maszyna do cięcia skóry. Firma włoska pragnie sprowadzać z Polski pewne gatunki pierza i piór ptasich. Firma włoska pragnie dostarczać maszyny i aparaty do mechanicznego wypieku i w tym celu pragnie nawiązać stosunki handlowe z piekarniami i cukierniami. Firma amerykańska pragnie nawiązać stosunki handlowe z firmami polskimi celem bezpośredniego importu towarów polskich do Stanów Zjednoczonych. Firma ta pragnie przyjmować również zastępstwa firm polskich na zasadach komisyjnych i pośredniczyć pomiędzy firmami obu krajów. Pewien Wiedeńczyk prosi o zainteresowanie kół fachowych jego wynalazkiem, polegającym na uszlachetnianiu wyrobów spirytusowych jak np. koniaków i wódek w ciągu bardzo krót-

kiego czasu (3—4 dni) przy minimalnym nakładzie kosztów.

Bliższych informacji udziela Izba Przemysłowo-Handlowa w Poznaniu.

ZAKŁADY „PEPEGE“ ZNOWU W RUCHU. Zakłady „Pepege“ w Grudziądzu pod nowym zarządem znowu rozwijają swą produkcję i powiększają ilość pracujących. W ostatnich dniach na skutek nowych obustalunków przyjęta została nowa partja robotników, w ilości około 500 osób, co z poprzednimi wynosi około 1500 robotników. Wykonywane obecnie zamówienia przewidziane są dla zagranicy, spodziewane są jednak w najbliższej przyszłości zamówienia na potrzeby krajowe.

24 BM. BANK POLSKI ROZPOCZNIE WYPŁATĘ DYWIDENDY. W dniu 23 bm. Rada Banku Polskiego wystąpi z wnioskiem wypłacenia akcjonariuszom dywidendy za rok operacyjny 1931 w wysokości 12 proc., tj. 12 złotych od jednej akcji 1-ej emisji i 10 zł od jednej akcji II-ej emisji. Dywidenda ta po zatwierdzeniu wniosku Rady przez walne zgromadzenie wypłacana będzie jak zwykle, począwszy od dnia następnego tj. od dnia 24 bm.

POPIERANIE KRAJOWEJ PRODUKCJI WEŁNY. Komitet ekonomiczny ministrów na ostatnim posiedzeniu uchwalił zasadę, że pozwolenie na bezcłowy przywóz wełny zagranicznej będzie można udzielać przede wszystkim tym producentom, którzy przy wyrobie artykułów wełnianych używać będą wełny krajowej, jako domieszkę. Uchwała ta zmierza, jak zresztą całe sprawozdanie międzyministerjalnej komisji wełniarskiej, przyjęte przez komitet ekonomiczny, do poparcia produkcji wełny krajowej, a w ten sposób przyjęcia z pomocą rolnictwu przez zapewnienie rentowności hodowli owiec.

CENTRALA DEWIZ W DANII. Z dniem 1 lutego utworzona została w Kopenhadze centrala walutowa dla całej Danji — Import może się obecnie odbywać wyłącznie na podstawie zaświadczeń walutowych, wydawanych przez Bank Narodowy w Kopenhadze. Waluty wydawane będą w pierwszym rzędzie na zakup surowców i półfabrykatów dla przemysłów eksportujących. Jednocześnie szereg restrykcji kredytowych wewnątrz kraju ma być zniesiony, względnie złagodzony.

Nowe rozporządzenia

Nr. 8 Dziennika Ustaw R. P. z 6 b. m. zawiera:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 49 — Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 grudnia 1931 r. o wykazach i spisach młodocianych.

Poz. 50 — Skarbu z dnia 29 grudnia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Poz. 51 — Skarbu z dnia 29 grudnia 1931 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Poz. 52 — Skarbu z dnia 15 stycznia 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wyznaczenia ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1931 r. do 30 września 1932 r.

Poz. 53 — Poczty i Telegrafów z dnia 16 stycznia 1932 r. o przywróceniu obiegu nadzwyczajnych pocztowych znaczków opłaty z napisem: „Na oświacie gr. 5“.

Poz. 54 — Robót Publicznych z dnia 16 stycznia 1932 r. w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach, wymaganych dla uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót.

OŚWIADCZENIE RZADOWE:

Poz. 55 — z dnia 19 stycznia 1932 r., w sprawie zrzeczenia się przez Norwegię zastrzeżeń, poczynionych przy ratyfikacji międzynarodowej konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie dnia 9 grudnia 1886 r. i ratyfikowanej w Berlinie dnia 13 listopada 1908 r.

Armia angielska cześć pamięć tragicznie zmarłych

Celem uczczenia pamięci tragicznie zmarłej załogi łodzi podwodnej „M 2“ zrzucają marynarze angielscy wieńce w miejscu ich zatonięcia. Zdjęcie powyższe zostało przesłane drogą iskrową.

Jakie ulgi dla rolnictwa zapowiada p. minister?

(Telefonom od naszego korespondenta)

Warszawa 9. 2. (Sin) W toku dzisiejszego posiedzenia przemawiał w dyskusji nad budżetem min. rolnictwa min. Janta-Poteczyński który oświadczył m. in., że półtora miljarda długów dobiło rolnictwo. Mam w moim przedpokojku — mówi minister — portrety 17 ministrów, którzy rządili przed majem, na każdego przypada 3 miesiące urzędowania. W takich warunkach choćby genialny minister nic zrobić nie może. Jeżeli dobrowolnie organizacje polskie i ukraińskie idą nadal odrębnymi drogami, to uważam, że jedynym wyjściem jest stworzenie wspólnej platformy by doprowadzić do porozumienia na odcinku gospodarczym. Zupełnie niesłusznym jest twierdzenie, jakoby Polska mogła się oderwać od kryzysu światowego. W najbliższym sąsiedztwie mamy 16-złotowe żyto w portach bałtyckich. W takich warunkach mówić o samowystarczalności i możliwości oderwania się od światowego kryzysu jest bardzo niebezpieczne. Rząd ma za-

miar przeprowadzić dla ulżenia doli rolnictwa następujące ustawy: Rozłożenie na raty należności państwowych i niektórych komunalnych, ustawę o przejęciu egzekucyj administracyjnych przez władzę skarbowe, wstrzymanie egzekucji nieruchomości do jednego roku, wprowadzenie przepisów o najwyższej cenie licytacyjnej i szeregu innych.

Minister mówi dalej pod adresem opozycji: Panowie z opozycji wobec kryzysu zachowują się tak jak widzowie na sportowym boisku, przyglądają się i mówią: Dadzą sobie rady, czy nie dadzą, a czasami nawet z potworną radością cieszą się: Nie dostaną pieniędzy, zobaczycie będą leżeć. My walczymy o naszą i waszą egzystencję, a gdy my będziemy leżeć to i wy również. (Głos z lewicy: Wy będziecie leżeć a my będziemy rządzić).

W dyskusji nad budżetem min. reform rolnych przemawiał min. Kozłowski.

Następne posiedzenie jutro.

Uciążliwa akcja ratunkowa w podziemiach kopalni

Paryż 9. 2. PAT. W miejscowości Monceau-Fontaine prowadzona była w dalszym ciągu bez przerwy dzień i noc akcja ratunkowa celem wydobycia na powierzchnię nieszczęśliwych górników, zasypanych już od niedzieli. Załogi ratownicze znajdowały się w poważnym niebezpieczeństwie, ponieważ w miejscu zawalenia się gruntu, atmosfera przesycona jest trującymi gazami. W niedzielę o godz. 23,30 zauważono pierwsze dwa trupy. Gdy ratujący zaczęli usuwać ziemię, jaka je pokrywała, nastąpiło nagle ponowne zawalenie się ziemi. Na szczęście nikt nie odniósł obrażeń, lecz trzeba było rozpocząć prace na nowo. Wreszcie w poniedziałek rano o godz. 2,30 wydobyto zwłoki jednego z górników, o godz. 7

wyniesiono na powierzchnię drugą ofiarę katastrofy. Był nią Polak, Mateusz Brzoza, lat 21. Z drugiej strony oddziały ratownicze pracują bez przerwy dla wydobycia trzeciego górnika, którego wołanie o pomoc słyszano w niedzielę wieczorem. W poniedziałek o godz. 9 rano, kiedy nareszcie udało się zrobić wyłom w ziemi, ukazał się ów górnik, śmiertelnie blady i tuż za nim towarzysz niedoli, Czech. Ten ostatni również był niezwykle blady i rzucał niezrozumiałe słowa. Oba nieszczęśliwi pozostali przez dłuższy czas pod działaniem dwutlenku węgla, poczem odzyskawszy przytomność z wielkim wysiłkiem przeczolągali się do miejsca skąd dochodziło świeże powietrze.

Tanki dla Węgier

Wiedeń. 9. 2. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą z Pragi: „Narodni Listy“ ogłaszają depeszę swego korespondenta budapeszteńskiego, w której między in. powiedziane jest, jakoby w ubiegłym tygodniu zostało wysłanych przez stację kolejową austriacką St. Gothardt do Węgier 96 tanków. Materiał ten — podaje w dalszym ciągu

depesza — został zamówiony przez rząd włoski w Anglii. Tanki zostały wysłane osobnym pociągiem towarowym. Nad pociągiem przez cały czas podróży na terytorium austriackim sprawować mieli straż członkowie Heimwehry. Po twierdzenia tej wiadomości ze strony austriackiej niema.

Wicedyrektor Jointu p. Schweitzer w Warszawie

Warszawa 9. 2. PAT. Przybył do Warszawy p. Schweitzer, wicedyrektor American Joint Distribution Committee na Europę.

—ofo—

Przewodniczący sejmiku kłajpedzkiego wyrzucił za drzwi kierownika dyrektorjatu

Berlin 9. 2. PAT. Biuro Wolffa donosi z Kłajpedy o następującym incydencie, jaki miał miejsce w poniedziałek między kierownikiem dyrektorjatu Toliuszeseem a przewodniczącym sejmiku kłajpedzkiego Dresslerem. Gdy w poniedziałek Toliuszses zjawił się u przewodniczącego Dresslera, aby rozpocząć rokowania w sprawie utworzenia nowego dyrektorjatu, przewodniczący sejmiku odmówił podjęcia tego rodzaju rokowań z tego powodu, że b. prezydent Boettcher nie złożył swego urzędu i że przeto na podstawie statutu dyrektorjatu nie może być mowy o jakimkolwiek tworzeniu nowego dyrektorjatu. Przewodniczący sejmiku oznajmił następnie, że mianowanie Toliuszsesa jest sprzeczne ze statutem. W dalszym ciągu rozmowy Toliuszses zarzucił przewodniczącemu sejmiku kłajpedzkiego i posłom większości partji tchórzostwo Dressler odmówił kontynuowania wobec tego rozmowy i wskazał Toliuszsesowi drzwi.

—ofo—

Aktorzy w wiedeńskich teatrach prywatnych otrzymali wypowiedzenie

Wiedeń. 9. 2. PAT. Dzienniki wiedeńskie donoszą, że związek dyrektorów teatrów wiedeńskich wysłał wczoraj do wszystkich aktorów, teatrów prywatnych listy z wypowiedzeniem. Idzie tu tylko o formalność, gdyż wypowiedzenia zawierają uwagę że dyrektorowie gotowi są zawrzeć nowe kontrakty, jeżeli aktorzy zgodzą się na obniżenie poborów o 10—30 proc. Pobory artystów teatrów prywatnych mają być w ten sposób zrównane z poborami artystów teatrów państwowych.

—ofo—

Chicago we Wiedniu

W ub. sobotę o godz. 11,30 w południe zamordował niewykryty dotychczas sprawca 60-letnią panią Adele Löw, znajdującą się w sklepie jubilerskim swego męża przy Hernalserhauptstrasse 49 we Wiedniu. Nikt poza nią w sklepie wówczas nie był. Zamordowana była kobietą silnie zbudowaną i bardzo energiczną i widocznie borykała się z mordercą, gdyż znaleziono w sklepie ślady krwi. Morderca zabrał z witryny kilkanaście przedmiotów przecinających wartość 5000 szylingów. W pół godziny później wrócił do sklepu pan Löw skonstatował zbrodnię. Morderca w kilka minut po swej zbrodni zastawił dwa zegarki w jednym z najbliższych lombardów. Mordercy dotychczas nie ujęto. Morderstwo, popełnione w jasny dzień na jednej z najruchliwszych ulic wiedeńskich, wywarło w całym mieście silne wrażenie.

Paryż. 9. 2. PAT. Według doniesień prasy francuskiej Tardieu rewizytował wczoraj, po obradach kanclerza Brueninga. Rozmowy obu mężów stanu toczyły się prawie wyłącznie na temat reparacji. Minister francuski odniósł z tej rozmowy wrażenie, że nie można wiele oczekiwać od kanclerza Rzeszy, niewolnika swoich deklaracji i pozostającego pod silną presją niemieckiej opinii publicznej.

CRACOVIA—MAKKABI

Jutro, o godz. 8 wicz. spotkają się na torze Makabi powyższe drużyny. Mecz ten, będący ostatnim występem hokeistów krakowskich przed meczami Krakowa w Oppawie i Cieszynie zapowiada się bardzo zajmująco. Oba zespoły wystąpią w swych najlepszych składach.

